KORKU

VERNON HALE MALİKANENİN TAŞ MERDİVENLERİNDEN LOŞ VE RUTUBETLİ MAHZENE DOĞRU SESSİZCE SÜZÜLDÜ. AMCASININ SESİ TAŞ DUVARLARDA YANKILAR YAPIYORDU...
NİHAYET BİZİM İHTİYARIN MAHZENDEKİ GECE YARISI FAALİYETLERİNİN İÇ YÜZÜNÜ ÖĞRENECEĞİZ.!
ANTORONAH... ŞELOLLAH... İBNALA...
BU SAÇMALAR DA NE ?.. CORNELİUS AMCA KAÇIRMIŞ OLMALI... NE YAPTIĞINI ZANNEDİYOR ACABA ?...
ZİNNALLA... ORANÜS.. TOROLLA...
SANKİ DUA EDİYOR... DELİLİK BU...!
ESPATA... PİRANÜS.. OLLA...
EY MUHTEŞEM ŞEYTAN.!..

BİR ALEV SÜTUNU YÜKSELDİ VE GENZİ YAKAN BİR KÜKÜRT KOKUSU BÜTÜN MAHZENİ KAPLADI...
İŞTE... ŞEYTAN!
CORNELIUS AMCA KARANLIK DÜALARI İLE ŞEYTANI ÇAĞIRMAYI BAŞARABİLİYORDU DEMEK. SEVGİLİ OKUYUCULAR, GELİN BAKALIM NE OLACAK İŞE ŞEYTAN KARIŞINCA...
SEYTANLA OYUN

VERNON, ŞAŞKINLIK VE KORKU İÇİNDE RUTUBETLİ DUVARA DAYANDI. GÖRDÜKLERİNE İNANAMIYORDU...
FAKAT ŞEYTANDAN NE İSTER ACABA BİZİM İHTİYAR?
NİHAYET GELDİN... SENİ ÇAĞIRABİLENLERDEN NASIL NEFRET EDERSEN ET. İTAATE MECBURSUN ONLARA ŞEYTAN HAZRETLERİ!
BENİ PARÇALAMAK İSTİYORSUN DEĞİL Mİ? AMA BİLİYORSUN Kİ BANA ERİŞEMEZSİN!
TEBEŞİRLE ÇİZİLMİŞ ÇİZGİLER SENİ HAPSEDİYOR. O BEŞGENİ AŞAMAZSIN. ŞİMDİ HER ZAMANKİ GİBİ İSTEDİKLERİMİ VER BAKALIM!
HAH! HAH! HAH!
PARA... PARA...

ARTIK GİDEBİLİRSİN... ZANTUS..PAKUS..
DEMEK PARAYI BÖYLE BULUYOR... BİR DE BANA NASIL DAVRANDIĞIMI DÜŞÜNDÜKÇE....
VERNON, BU MALİKANEYE İLK GELİŞİNİ HATIRLADI... NELER TASARLAMIŞTI O ZAMAN...
CORNELİUS AMCA EN SEMİZ HİNDİNİ KES. YEĞENİN ZİYAFETE GELDİ!
TOPARLANMAM İÇİN LÂZIM. AZ BİR ŞEY DE OLSA PARAYA İHTİYACIM VAR!
TEK BİR KURUŞ BİLE ALAMAZSIN.
BUNU BANA YAPAMAZSINIZ... SİZE BUNU ÖDERİM İLERDE...!
ŞİMDİ NE DERDİN VAR YİNE BİLEMEM AMA... SENİ HAPİSTEN ÇIKARMAK İÇİN KEFALET ÖDEYELİ HENÜZ HAFTA OLMADI!

BEN SENİN YEĞENİNİM.. YEĞENİN VE YEGANE VARİSİNİM... KARNIMI DOYURACAK PARAM BİLE YOK BU GÜN...
O ZAMAN BURADA KAL. HİÇ OLMAZSA BAŞINI BELÂLARA SOKMAZSIN.. AÇ DA KALMAZSIN. AMA SANA PARA VEREMEM.!
VERNON, ÇARESİZ BUNU KABUL EDECEKTİ... AMCASININ ŞİŞKİN CÜZDANI ONU BU KÜFLÜ YERE BAĞLIYORDU...
BENİM VARİSİM OLMAYI DA AKLINDAN ÇIKAR. VASİYETNAMEMDE SENİ VARİSLİKTEN ÇIKARACAĞIM. METELİK ALAMAZSIN.!
BU KONUŞMALARI HATIRLADIĞINDA VERNON'UN KANI BEYNİNE SIÇRADI... VE SAKLANDIĞI YERDEN ORTAYA FIRLADI...
ŞİMDİ AMCA... KİMİN KİMİ PARADAN MAHRUM EDECEĞİNİ GÖRECEKSİN.!
NE YAPIYORSUN VERNON ?
ELVEDA CORNELIUS AMCA..!
BU İŞ DE BİTTİ.!

CESEDİ BURADA BIRAKMAMALIYIM. BİR KAZA SÜSÜ VERMEK İÇİN MERDİVENLERE KADAR GÖTÜRMELİ..
OLDU... SEVGİLİ AMCAM ŞEYTANIN GETİRECEKLERİ SENDEN KALAN EN BÜYÜK MİRAS OLACAK!
İŞTE KİTAP DA BURADA.. BÜTÜN BİLGİ VE DUALAR ELİMDE.
CORNELIUS AMCA BÜTÜN SİHİRLERİ DEMEK BU KİTAPTAN ÖĞRENMİŞ... KÜFLÜ BİR KİTAP HEM DE... HADİ BAKALIM EVLAT SAADETİN KAPILARI AÇILIYOR ARTIK. ŞEYTAN EFENDİ EMRİNİZDE SAYILIR...
VERNON, KİTAPTAN ELDE ETTİĞİ BİLGİLER VE DUALARLA ŞEYTANI ÇAĞIRIR. KARANLIK MAHZENİ KAPLAYAN DUMAN DAĞILIRKEN ŞEYTAN GÖRÜNÜR....
ŞEYTAN!

UZUN ETME. BANA NE VERECEĞİNİ BİLİYORSUN...
EVET... ÖLÜM!
DALGA GEÇME! ŞU TEBEŞİRLE ÇİZİLMİŞ BEŞGENİN DIŞINA ÇIKAMAZ BANA BİR ŞEY YAPAMAZSIN!
HAYIR! İMKÂNSIZ. BUNU YAPAMAZSIN!
HAYIR... HAYIR... FAKAT ÇIKAMAZSIN ÇİZGİLERİN DIŞINA. OLAMAZ... BIRAK BENİ... BIRAAAK!...
VERNON'UN ACI ACI ÇIĞLIKLARI MAHZENİN LOŞ DEHLİZLERİNDE YANKILAR YAPARAK KESİLDİ... ŞEYTAN İŞİNİ BİTİRMİŞTİ... ÖLDÜRDÜĞÜ AMCASININ CESEDİNİ YERDE SÜRÜKLERKEN TEBEŞİRLE ÇİZİLMİŞ ÇİZGİLERDEN BİRİ SİLİNMİŞTİ... BÖYLECE ŞEYTANI HAPSEDEN BEŞGENİN BİR KENARI AÇIK KALMIŞ OLUYORDU...
EEEEEE-YAHHHHHH!
KORKUNUN KORKUSUZ OKUYUCULARI, KÖTÜ İŞLER YAPANLARIN ÇOK DEFA HATADAN KURTULAMAMALARI, KADERİN UYGULADIĞI GİZLİ BİR ADALET OYUNUDUR ADETA...

KARANLIKLAR PRENSİ

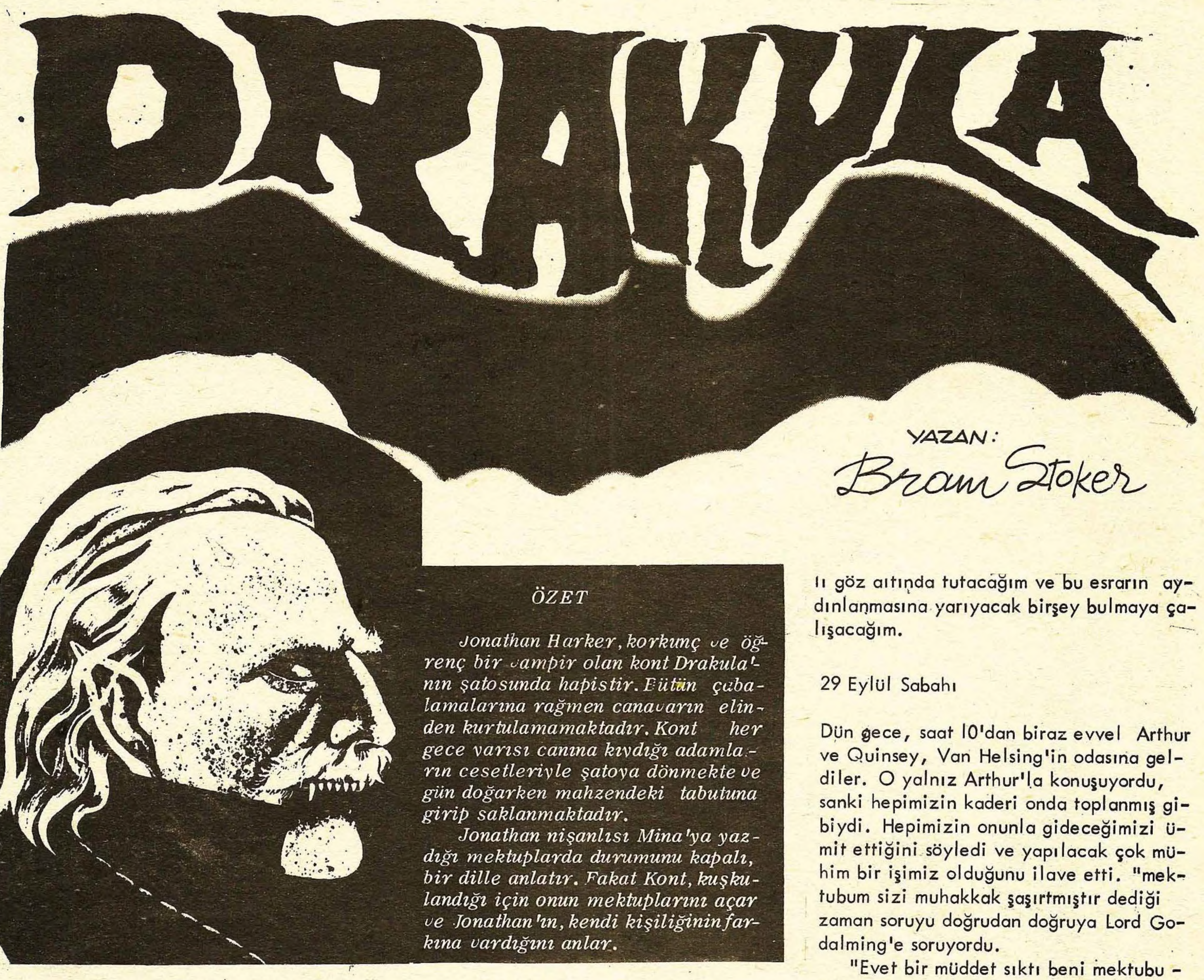

YAZAN: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, korkunç ve öğrenç bir vampir olan kont Drakula'nın şatosunda hapistir. Bütün çabalamalarına rağmen canavarın elinden kurtulamamaktadır. Kont her gece yarısı canına kıydığı adamların cesetleriyle şatoya dönmekte ve gün doğarken mahzendeki tabutuna girip saklanmaktadır.

Jonathan nişanlısı Mina'ya yazdığı mektuplarda durumunu kapalı, bir dille anlatır. Fakat Kont, kuşkulandığı için onun mektuplarını açar ve Jonathan'ın, kendi kişiliğinin farkına vardığını anlar.

Sevgili John :

Sana bunu herhangi bir ihtimale karşı yazıyorum. Kilise avlusundaki mezarlığı gözetlemeğe yalnız gidiyorum. Ölümsüz Lucy bu akşam mezarından çıkmayacak fakat yarın akşam çıkabilir. Bunu önlemek için onun sevmediği haç ve sarmısak ilemezarını mühürliyeceğim. Bu tedbir tabutundan dışarı çıkmaması için -fakat mezarına girme isteğine mani olamaz.

Ben güneşin batışından doğuşuna kadar orada olacağım ve öğrenilecek ne varsa öğreneceğim. Lucy'den veya ona olabilecek birşeyden korkum yok. Fakat onun ölümsüzlüğünü kabul eden ve tabutunda saklanan kuvvetin kötülüğünü Mr. Jonathan'dan ve Miss Lucy'nin hayatı ile oynadığı zamanlardan biliriz. Sonunda partiyi kaybettik zaten. Birçok bakımdan ölümsüzler çok kuvvetlidir. Yirmi insanın kuvvetine eşit olan bu kudret dördümüz bütün kendi kuvvetimizi Miss Lucy'ye vermek istediğimizde o kuvvetleri kendine çekti.

Bu gece gelirse karşısında beni bulacak. Fakat gelmemesi de mümkün, zira onun av sahasında bu mezarlıktaki ölümsüz uykusunda olan bir kadın ve gözetliyen yaşlı bir adamdan daha çok av var. Dolayısıyle bunu yazıyorum.... Bu kağıtlarla beraber bulacağınız diğerlerinin ve Harker'in hatıralarını alın, okuduktan sonra büyük ölümsüzü bulun. Başını kesip, kalbini yaktıktan sonra bir kazık saplayın ve dünyayı ondan kurtararak huzura kavuşturun.

Elveda.

"Van Helsing"

Dr. Seward'ın hatıraları

28. Eylül - Dün az daha Van Helsing'in korkunç fikirlerini kabul edecektim. Fakat şimdi mantıki olarak düşününce hepsi deli saçması geliyor. Onun hepsine inandığına eminim. Acaba aklını mı kaybediyor? Muhakkak bütün bu esrarengiz şeylerin bir manası açıklaması olmalı. Acaba Profesör bütün bunları kendisi mi yaptı ? -O kadar anormal bir zekaya sahip ki eğer karar verse istediği şeyi harikulade bir şekilde tatbik eder. Düşüncesi bile beni ürpertiyor. Hemen hemen Van Helsing'in çıldırması kakadar heyecan verici fakat ben onu devamlı göz altında tutacağım ve bu esrarın aydınlanmasına yarıyacak birşey bulmaya çalışacağım.

29 Eylül Sabahı

Dün gece, saat 10'dan biraz evvel Arthur ve Quinsey, Van Helsing'in odasına geldiler. O yalnız Arthur'la konuşuyordu, sanki hepimizin kaderi onda toplanmış gibiydi. Hepimizin onunla gideceğimizi ümit ettiğini söyledi ve yapılacak çok mühim bir işimiz olduğunu ilave etti. "mektubum sizi muhakkak şaşırtmıştır dediği zaman soruyu doğrudan doğruya Lord Godalming'e soruyordu.

"Evet bir müddet sıktı beni mektubunuz, benim uzun zamandır o kadar problemim vardı ki doğrusu başıma bir tanedaha almak istemedim. Aynı zamanda merak ta ettim Quincey ile bu mevzuda uzun uzadıya konuştuk. Ve konuştukça merakımız da arttı. O dereceye geldik ki şimdi neyin ne mana ifade ettiğini bilmiyorum.

Quincey Morris "Ben de" dedi.

"Yaa" dedi profesör. Siz henüz işin başındasınız. Şüpheye düştüğümü daha ber ağzımı açmadan anlamıştı. Donuk bir ifade ile diğer iki kişiye dönerek :

"Bu gece doğru olan şeyi yapmak için müsaadenizi istiyorum. Çok fazla şey istediğimi biliyorum, fakat ne olduğunu size şimdi söyliyemeyeceğim için kusuruma bakmayın. Fakat hiç bir şey için kendinizi suçlu bulmayacağınıza söz verin" dedi.

Bu fikri hepsi kabul ettiler, yalnız, Arthur itiraz etti ve "Dr. Helsing, bu işte benim şerefimle oynayacak herhangi bir şey varsa ben gözü kapalı olarak böyle bir şeye atılamam, eğer yoksa tabii kabul ediyorum, fakat ne yapmak istediğimizi henüz anlıyamadım." dedi.

Devamı gelecek sayıda

SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI SİZE BÜYÜK YAZAR EDGAR A.. Y POE'NUN YILLANMIŞ BİR ŞARAP GİBİ KIYMETLİ ESKİ BİR HİKÂYESİNİ SUNUYORUZ...
ÖLÜM ŞAKASI
NADİDE ŞARAPLARA DÜŞKÜN ZAVALLI DOSTUM FORTUNATO'DAN SONRA BU MAHZENE YARIM ASIRDIR KİMSELER AYAK BASMADI.
VINO ROSA 1790

FORTUNATO'NUN KIRICI ALAYLARINA UZUN ZAMAN TAHAMMÜL GÖSTERDİM AMA İŞ HAKARET ŞEKLİNE DÖKÜLÜNCE İÇİMDE BİRİKEN BİR KİN BENİ İNTİKAM ARZUSUNA SÜRÜKLEDİ...
NEFİS BİR SOFRA HAZIRLAMIŞSIN AZİZİM, MONTRESOR. NEREDEYSE YAZDIĞIN BERBAT ŞİİRLERİ UNUTTURACAK BİZE.!
ŞİİRLERİ DE O KADAR FENA DEĞİL CANIM. İZAM EDİYORSUN ŞARABI DA NEFİS YANİ.!
SEN DE BU İŞTEN ANLARMIŞ GİBİ KONUŞUYORSUN LUKRESİ. OYSA ŞİİR VE ŞARAP HUSUSUNDA KARAR VERMEYİ BANA BIRAK. BU ORTA KALİTE BİR ŞARAP HEM DE BERBAT ŞİŞELENMİŞ. ŞİİRE GELİNCE ÜSTÜNDE KONUŞMAĞA BİLE DEĞMEZ.!
BELKİ ŞİİRLERİNE TAHAMMÜL EDEBİLİRDİM MONTRESOR... SEN BİRAZCIK SEVİMLİ OLSAYDIN HİÇ DEĞİLSE... HALBUKİ SİZİN AİLE SAKALETLERİYLE ŞÖHRET YAPMIŞTIR.. BU HERKESÇE MALUMDUR.!
FAKAT FORTUNATO, ŞU ANDA KONT MONTRESOR'UN SOFRASINDA MİSAFİRİZ. BİRAZ DAHA NAZİK OLSANIZ....
DAVRANIŞLARIMDA FORTUNATO'YA OLAN KİNİMİ İYİ GİZLEDİM. YÜZÜNE DAİMA TEBESSÜM ETTİM. FAKAT O BU TEBESSÜMÜN TASARLADIĞIM İNTİKAMIN VERDİĞİ ZEVKTEN DOĞDUĞUNU ASLA ANLIYAMADI...
ŞAKALARIMA TAHAMMÜLÜNÜ ANLIYORUM. NE DE OLSA SAÇMA ŞİİRLERİNİ BEN YAYINLIYORUM.
GÜÇLÜ GÖRÜNÜŞÜNE RAĞMEN AÇIK BİR ZAAFI VARDI. ŞARAPTAN ÇOK İYİ ANLAMAKLA DAİMA İFTİHAR EDERDİ...
AH.!.. BU ADİ ŞARAPLAR... OYSA BİR AMONTİLLADO ŞARABI OLSA ŞİMDİ.. ONUN UĞRUNDA ÖLMEĞE DEĞER BİR LEZZETİ VARDIR.!.

KARNAVAL MEVSİMİYDİ. BİR GECE FORTUNATO'YU EPEYCE İÇKİLİ BİR HALDE YAKALADIM...
SANA RASTLAMAM NE ŞANS FORTUNATO! BU GÜN BİR FIÇI ŞARAP GETİRDİLER. VE AMONTİLLADO ŞARABI DİYE SATTILAR BANA. ACABA ALDATILDIM MI DİYE ŞÜPELENİYORUM!
AMONTİLLADO MU? BİR FIÇI HA? İMKANSIZ. HEM DE KARNAVAL MEVSİMİNDE...
BİR ANLAYANA GÖSTERMEDEN PARASINI ÖDEMEKLE HATA MI ETTİM ACABA? ŞİMDİ LUKRESİ'NİN FİKRİNİ ALMAĞA GİDİYORDUM!
LÜKRESİ ŞARAPTAN NE ANLAR. BUNU ANCAK BEN AYIRT EDEBİLİRİM. ÇABUK EVİNE GİDELİM. AMONTİLLADO İSE KAFAYI DA ÇEKERİZ!
DOSTUM SENİ BÖYLE BİR ZAHMETE SOKMAK İSTEMEM.. LÜKRESİ'DE BU İŞİ YAPABİLİR SANIRIM!
LÜKRESİ SUYLA ŞARABI BİLE AYIRT EDEMEZ! HAYDİ GİDELİM!
FAKAT DOSTUM, MAHZENLER TAHAMMÜL EDİLEMİYECEK KADAR RUTUBETLİ VE SOĞUKTUR!
SOĞUK, RUTUBET VIZ GELİR. AMONTİLLADO'YU TATMAK BİR ZEVKTİR!
HİZMETKÂRLAR KARNAVAL İÇİN İZİNLİYDİLER... EVDE KİMSELER YOKTU. BERABERCE MAHZENE İNDİK...
ŞU ŞAMDANI ALALIM. MAHZEN KARANLIK. VE BASAMAKLAR KAYGANDIR!

MAHZENIN ÇOK BÜYÜKMÜŞ!
BURASI HEM ŞARAP MAHZENİ HEMDE AİLE MEZARLIĞIDIR.. BEN ŞARAPLARIMI ATALARIMIN KEMİKLERİ ARASINDA SAKLARIM!
FIÇILAR NEREDE? ÖHÖ! ÖHÖ!
DAHA İNECEĞİZ DOSTUM!
GERÇEKTEN SANA ÇOK ZAHMET OLUYOR..! RUTUBET RAHATSIZ ETTİYSE GERİ DÖNELİM!
HAYIR.. AMONTILLADO İÇİN KATLANIRIM. (ÖHÖ)
DUVARDAKİ (ÖHÖ) BİRİKİNTİLER DE (ÖHÖ) NEDİR? (ÖHÖ)
NİTRAT DOSTUM.... SANA DOKUNUYOR GALİBA ÖKSÜRÜYORSUN. İSTERSEN YİNE DÖNEBİLİRİZ!

Ray Bradbury'den bir Hikâye

GÖL

Eylüldü. Hiç sebebsiz herşeyin hüzünlü olduğu son günlerde. Uzun ve ıssız plajda sadece altı kişi vardı. Çocuklar top oynamaktan vaz geçtiler, çünkü o ıslık çalan rüzgar onlara da hüzün verdi. Çocuklar oturdular ve sonsuz sahile sonbaharın gelişini hissettiler. Bütün sandviççikulübeleri tahtalarla çivilenip kapanmış, neşeli uzun yazın bütün hardal, soğan, et kokularını da içeri hapsetmişlerdi. Yaz mevsimi sanki bir sıra tabutun içine çivilenmiş gibiydi. Birer birer her yer kapandı, kapılara kilitler asıldı, gelen rüzgar kumları yalıyarak Temmuz ve Ağustos'un milyonlarca ayak izini ötelere savurdu. İş o hale geldi ki Eylülde benim lastik ayakkabılarımla Donald ve Delaus Arnold'un ayaklarının izlerinden başka hiç bir şey kalmadı suyun kenarında. Orada durdum. Benden başka herkes okuldaydı. Ben de yarın beni Amerikanın Batısına götürecek trende olacaktım. Son bir kısa an için gelmiştik annemle ben plaja. Bütün bu yalnızlıkta bana tek başıma kalmak arzusunu veren birşey vardı.

"Anne plaj sonuna doğru koşmak istiyorum", dedim.

"Peki ama çabuk dön, suyada yaklaşma."

Koştum. Altımda kumlar dönüyor, rüzgar beni kaldırıyordu. Nasıl olduğunu sizde bilirsiniz. Kollarınızı açmış koşarken rüzgarın parmaklarınızın arasına peçeler gerdiğini hissedersiniz. Tıpkı kanatlar gibi. Oturan annem uzaklarda kaldı. Biraz sonra sadece kahverengi bir noktaydı ve ben yalnızdım. Oniki yaşında bir çocuk için yalnız kalmak yeni bir tecrübedir. Etrafında insanların olmasına o kadar alışıktır ki. O sadece kendi kafasının i ç i n d e yalnız kalabilir. Çocukların etrafında neyi nasıl yapmaları gerektiğini söyleyen o kadar çok insan vardır ki, bir çocuğun sadece kendi kafasının içinde bile olsa yalnız kalabilmesi için plajın sonuna koşması lazımdır. Şimdi sahiden yalnızdım. Suya girerek karnıma kadar beni soğutmasına müsaade ettim. Önceleri, etrafım kalabalıkken, bu noktaya gelmeye, bakmaya, suda aranmaya, belirli bir ismi seslenmeye cesaret edememiştim. Ama şimdi... İsmini seslendim. Düzünelerce defa ismini seslendim onun.

"Tally! Tally! Hey Tally!"

Gençken sahiden cevap vereceğini zannedersiniz birisinin seslenişinize. Düşündüğünüz herşeyin hakikat olabileceğini hissedersiniz. Ve belki de bazen bu pek yanlış bir his değildir. Geçen Mayıs arkasından sarı örgülerini sürükleyerek suda açılan Tally'i düşündüm. Gülerek gitmişti, güneş oniki yaşındaki omuzlarının üstündeydi.

deydi. Sessizce yerine yerleşen suyu, atlıyan cankurtaranı, çığlıklar atan Tally'nin annesini, ve Tally'nin nasıl geri dönmediğini düşündüm. Cankurtaran onu dışarı çıkmağa ikna etmeğe çalıştı ama çıkmadı o. Cankurtaran kocaman ellerinde sadece sazlarla döndü, ve Tally gitmişti. Bir daha okulda karşımda oturmıyacak, veya yaz gecelerinde benimle top oynamıyacaktı. Çok fazla açılmıştı, ve göl geri dönmesine izin vermiyordu. Tekrar, tekrar adını haykırdım

"Tally, hey Tally!"

Rüzgar kulaklarımın üstünden hafif hafif esiyor, su topuklarımın altını emerek bir göğsüme yükseliyor, bir dizlerime iniyordu.

"Tally! Geri gel, Tally!"

Sadece on iki yaşındaydım. Fakat onu ne kadar çok sevdiğimi biliyorum. Maddi duyguların üstünde bir sevgiydi bu. Rüzgar, deniz ve kumların yana yana yatması kadar tabii bir sevgi. Plajda beraber geçirdiğimiz uzun sıcak günlerden, okuldaki sessiz ders günlerinden doğar bir sevgi. Geçmiş senelerin, onun kitaplarını okuldan eve taşıdığım, bütün uzun sonbahar günleri.

"Tally!"

Son bir defa adını çağırdım. Titredim. Yüzümde su hissettim ve suların nasıl yüzüme gelebildiğini anlıyamadım. Dalgalar o kadar yükseğe çıkmamıştı ki. Dönerek kuma çıktım ve orada yarım saat durup, bir görüntü, bir işaret, Tally'i hatırlatacak bir parçacık için ümitle bekledim. Sonra iğilip, Tally ile beraber defalarca yaptığımız gibi kumdan bir kale yaptım. Sadece bu defa kaleyi yarım bıraktım. Sonra kalktım.

"Tally, eğer beni işitiyorsan, gel de kalanını sen yap."

Uzakta görünen noktaya, anneme doğru yürüdüm. Su geldi, kumdan kalenin etrafında daireler çizerek onu yerle bir etti.

Ertesi gün trenle uzaklara gittim.

Bir trenin hafızası zayıf olur, çabucak herşeyi geride bırakır. İllinois'yın mısır tarlalarını, çocukluğun nehirlerini, köprüleri, gölleri, vadileri, kulübeleri, acıları ve sevinçleri kolayca unutur. Zamanla kemiklerim uzadı, genç zihnimi daha bir yaşlısı ile değiştirdim. Küçülen elbisilerimi attım, ilkokuldan, orta okula, oradan koleje gittim. Sonra Sacramento'da bir genç kadınla tanıştım. Evlendik. Yirmi iki yaşıma geldiğimde Doğunun nasıl olduğunu unutmuştum bile.

Margaret geciken balayımızı Doğuda geçirmemizi teklif etti.

10.000 nüfuslu Lake Bluff kasabası geri geldi. Margaret yeni elbiseleri içinde çok güzel görünüyordu. Eski dünyamın beni tekrar içine aldığını hissederken beni seyrediyordu. Tren Bluff istasyonuna girip bağajımız dışarı çıkarılırken koluma girdi. Heryeri beraberce dolaşarak 15 gün kaldık. Mesut günlerdi onlar. Margaret"i çok sevdiğimi düşünüyordum. Hiç olmazsa öyle zannediyordum. Son günlerden birinde sahilde yürüyorduk. Senelerce önceki o gün kadar geç bir günü değildi senenin ama terkedilmenin ilk belirtileri görülüyordu plajda. İnsanlar azalmaya başlamıştı, bazı sandviççi kulübeleri çivileniyordu, ve rüzgar, her zamanki gibi, bizim için şarkı söylemeyi bekliyordu. Neredeyse annemin her zaman oturduğu gibi kumlarda oturduğunu görecektim. Yine o yalnız kalma arzusu doğdu içimde. Fakat Margaret'e bundan bahsedemedim. Sadece ona sıkı sıkı tutundum bekledim.

Cankurtaran sandalı sahile yanaştı. Cankurtaran kollarının arasında bir şeyle kumsala indi. Olduğum yerde dondum. Nefesimi tuttum ve kendimi küçücük hissettim, oniki yaşında, çok küçük ve korku içinde. Rüzgar uğulduyordu. Margareti göremiyordum. Sadece, plajı, ve sandaldan eline gri, pek ağıra benzemeyen, bir çuvalla inen cankurtaranı görüyordum. Adamın yüzü de elindeki çuval kadar gri ve çizgili gözüküyordu.

"Margaret sen burada kal" dedim. Bunu neden dediğimi bilemiyorum.

"Fakat, neden?"

"Sadece burada kal. Hepsi bu."

Kumların üstünde yavaş yavaş cankurtaranın durduğu yere yürüdüm. Bana baktı.

"Nedir o?" diyo sordum.

Cankurtaran uzun zaman bana bakmaya devam etti, konuşamıyordu. Gri çuvalı kumların üstüne koydu. Çuvaldan süzülen suları çuval tekrar emdi.

"Nedir?" diye ısrar ettim.

"Tuhaf" dedi cankurtaran yavaşca.

Bekledim.

"Tuhaf" dedi hafifce. "Hayatımda gördüğüm en tuhaf şey. Çok uzun bir zamandır ölmüş olmalı."

Sözlerini tekrarladım.

Başını salladı. "On sene olmuştur derim. Bu sene burada hiç çocuk boğulmadı. 1933'ten beri oniki çocuk boğuldu buralarda ama hepsini bir kaç saat geçmeden bulduk. Hatırladığıma göre bir tanesi hariç hepsini. Buradaki şu vücud, demekki on senedir suyun içindeydi. Pek hoş birşey değil."

Kollarının arasında gri çuvaldan gözlerimi ayıramıyordum. "Aç onu" dedim. Niye böyle dediğimi bilmiyorum. Rüzgarın sesi daha kuvvetlenmişti.

Çuvalın ağzı ile beceriksizce uğraşıyordu.

"Çabuk ol be adam, aç onu" diye bağırdım.

"Açmasam daha iyi" dedi. Sonra belki de yüzümün ne hal aldığını fark etti. "O kadar küçücük bir kızdı ki..."

Sadece birazcık açtı. Bu kadarı kafiydi. Plaj bomboştu. Sadece gökyüzü, rüzgar ve su ve gelmekte olan sonbahar vardı. Orada ona baktım. Birşeyi durmadan tekrarlıyordum. Bir ismi. Cankurtaran bana baktı.

"Onu nerede buldunuz?" diye sordum.

"Plajın sonuna doğru, sığ sularda. Onun için çok, çok uzun bir zaman, değil mi?"

Başımı salladım.

"Evet, öyle, Allahım, evet öyle."

Düşündüm: İnsanlar büyürler. Ben de büyüdüm. Fakat o değişmedi. O hala ufak. O hala genç. Ölüm büyümeğe veya değişmeğe izin vermiyor. Saçları hala altın sarısı. O ebediyen genç kalacak, ve ben onu ebediyen seveceğim, evet Allahım, ben onu ebediyen seveceğim.

Cankurtaran çuvalı tekrar bağladı. Bir kaç dakika sonra plajın sonlarına doğru yalnız başıma yürüyordum. Durdum ve yerde birşeye gözlerim takıldı. Cankurtaranın onu bulduğu yer burası dedim kendi kendime. Orada, suyun kenarında, sadece yarısı tamamlanmış bir kumdan kale duruyordu. Tıpkı Tally ile benim yaptıklarımız gibi. Yarısını o yapardı, yarısını ben.

Ona baktım. Kumdan kalenin yanına çömeldim ve gölden gelip tekrar göle dönen ve bir daha geri dönmeyen ufak ayak izlerini gördüm. O zaman herşeyi anladım

"Ben kaleyi bitirmene yardım ederim" dedim.

Ve ettim. Kalenin geri kalanını yavaş yavaş bitirdim. Sonra kalkarak arkamı döndüm ve herşeyin yıkıldığı gibi onun da dalgalar tarafından yıkılışını görmemek için oradan uzaklaştım.

Margaret isimli yabancı bir kadının gülümseyerek beni beklediği plaja doğru yürüdüm....

SEVGİLİ OKUYUCULAR, 15. ASIRDAYIZ.. BİR SONBAHAR GECESİ... AMA NE GECE... RÜZGÂR TÜYLER ÜRPERTİCİ ISLIKLAR ÇALARAK ORTALIĞI KIRBAÇLIYOR... BAYKUŞLAR ACAİP SESLERİ İLE KARANLIĞA DEHŞETLİ MUSİKİLERİNİ KATIYORLAR. BİR ADAM BÖYLE BİR GECEDE ÜRKÜTÜCÜ MANZARALI BİR EVE DOĞRU İLERLEMEKTE... BU ADAM KONT RENALDO'DUR.
SEVMEK BÜYÜSÜ!
İŞTE BELKİ DE BANA YARDIM EDEBİLECEK TEK ADAMIN EVİ!...
NORM
Evin içi en az dış görünüşü kadar ürkütücü idi. Yer yer kaynayan kaplar, buhurdanlar, sağa sola serpilmiş kuru kafalar köşede tüneyen bir baykuş. ve gözleri şimşek şimşek bir sakallı adam Büyücü PARABO...
EVET KONT RENALDO,.. KONUŞMANIZA LÜZUM YOK! HER ŞEYİ BİLİYORUM. GÜZEL ESMERALDA'NIN AŞKINIZI REDDETMESİ SİZİ BENDEN YARDIM İSTEMEYE SÜRÜKLEDİ...
ŞÖHRETİNİZİ İŞİTTİM. KUDRETİNİZ KIRIK KALBİME BİR ÇARE OLABİLİR DİYE DÜŞÜNDÜM...

BÖYLE DÜŞÜNMEKTE HAKLISINIZ KONT. ALTINLARINIZ AVUCUMUN İÇİNDE OLDUKÇA GÜZEL ESMERALDA'NIN KALBİ DE SİZİN AVUCUNUZDA OLACAK. VE GÜZEL DUDAKLARI SİZE AŞK VE SADAKATTEN BAŞKA SÖZ ETMEYECEK!
ALTINLAR BİTİNCE BÜYÜ DE BİTECEK DESENE!
EVET.. İŞTE ÇİZİLMİŞ RESMİ VE BİR TUTAM SAÇI BAŞLAYABİLİRİM!
UNUTMA... BÜYÜM HİÇ BİR ŞEKİLDE BOZULAMAZ. EBEDİ OLACAKTIR!
YOKSAT RATHEM NUBBOT GORM! ROTHUT OZEM!
BU İŞ TAMAM!
HAYDİ ONA KOŞ..O SENİN ARTIK... EBEDİYEN....!
KONT RENALDO MUTLU BİR HEYECANLA ATINA ATLADI. RÜZGÂR GİBİ ESMERALDA'NIN KASABASINA YÖNELDİ... VE DOĞRUCA ONUN EVİNE GİTTİ... KALBİ ÇATLAYACAK GİBİ ÇARPIYORDU... FAKAT ORTALIKTA BİR GARİPLİK SEZİLİYORDU...
LEYDİ ESMERALDAYI GÖRMEK İSTİYORUM!
FA... FAKAT KONT, HABERİNİZ YOK GALİBA...DÜN GECE ONU KAYBETTİK. ÖLÜM KIZIMIZI ALDI...CENAZESİ KALDIRILDI BİLE...

KONT BEYNİNDEN VURULMUŞA DÖNMÜŞTÜ. HER ŞEYİ KAZANDIĞINI ZANNETTİĞİ ANDA HER ŞEY KAYBOLMUŞTU OYSA... NE YAPTIĞINI BİLMEZ HALDE ATINI MEZARLIĞA DOĞRU SÜRDÜ... HİÇ DEĞİLSE ONUN MEZARINI GÖRMELİYDİ...
HEY! MEZARCI! LEYDİ ESMERALDA'NIN MEZARI HANGİSİ?
SERSEM... BENİ İŞİTMİYOR MUSUN? CEVAP VERSENE!
Ö.... ÖLMÜŞ!... YA BU GARİP DİŞ İZLERİ DE NE?
RENALDO ÖLÜ ADAMIN BAŞINDAN AYRILDI. DELİ GİBİ DOLAŞTI MEZARLIĞI. VE NİHAYET YENİ MEZARI BULDU... FAKAT....
HAYRET!... MEZAR AÇILMIŞ... SANKİ TOPRAKLAR EŞELENMİŞ GİBİ....
SEVGİLİ KONT, NİHAYET GELDİN!

ESMERALDA... SEVGİLİM. FAKAT DİŞLERİN... DİŞLERİN... SENİ BİR VAMPİR Mİ ÖLDÜRDÜ YOKSA... ŞİMDİ SEN DE....
NE ÖNEMİ VAR BÜTÜN BUNLARIN ? SENİ SEVİYORUM BU YETMEZ Mİ ?
BÜYÜ TESİRİNİ GÖSTERDİ. YAZIK Kİ ÇOK GEÇ ARTIK.
UZUN ZAMANDIR İÇİMDE BU SEVGİNİN DOĞMASINI BEKLEDİM SANKİ... ŞİMDİ EBEDİYEN SENİNİM RENALDO!
HAYIR! DUR. BİR VAMPİRİN ÖPÜŞÜ İLE ÖLMEK İSTEMEM.
NELER SÖYLÜYORSUN AŞKIM.. BEN SANA KÖTÜLÜK ETMEK İSTERMİYİM? SENİ MUTLU ETMEKTEN BAŞKA GAYEM YOK.. İNAN!
LÜTFEN RENALDO, İNAN BANA!
NEDEN KORKMALI.. BÜYÜ VAR.. VE BENİ SEVİYOR. VAMPİR OLDUĞU İÇİN DE ÖLÜMSÜZ DEMEKTİR. HER ZAMAN BÖYLE CANLI VE TAZE KALACAK VE BENİM OLACAK!
Renaldo garip bir yaşantı düzeni içinde mutluluğunu yaşamağa başlamıştı... Esmeralda-ya bir mahzende şahane bir tabut hazırlattı... Gündüzleri vampir sevgilisi burada uyuyordu. Geceleri ise...
GÜNDÜZLERİ O BÖYLE GÜZEL BÖYLE RAHAT UYUYACAK BURADA.. AMA GECELER BÜTÜNÜYLE BİZİM OLACAK!

HAYAT HER ZAMAN İSTENDİĞİ GİBİ YÜRÜMEZ. BİR SÜRE SONRA GECELERİ ESMERALDA'NIN KAN İÇMEK İÇİN İŞLEMEK ZORUNDA KALDIĞI CİNAYETLER RENALDO'YU RAHATSIZ ETMEYE BAŞLADI...
İŞTE YİNE DÖNDÜM SEVGİLİM. SENİ NE KADAR ÖZLEDİM BİLSEN...
HAYAT ÇEKİLMEZ OLDU... ÇOK GÜZEL DE OLSA BİR CANAVAR İLE YAŞAMAKTAN ARTIK BIKTIM. KURTULMALIYIM, BU IZDIRAPTAN. HER YERDE KAN GÖRÜR GİBİYİM.
SENİN İÇİN YAŞAMAK.. SENİ SEVMEK İÇİN YAŞAMAK.. TEK MUTLULUĞUM BENİM.. SENİ ÇOK... ÇOK SEVİYORUM...
BU İŞİ HEMEN BİTİRMELİYİM.. HEMEN BU GÜN..!
GÜNEŞİN İYİCE YÜKSELDİĞİ BİR ÖĞLE SAATİNDE RENALDO PLANINI UYGULAMAK İÇİN MAHZENE İNDİ... ESMERALDA TABUTU İÇİNDE BÜTÜN GÜZELLİĞİ İLE SAKİN SAKİN UYUYORDU...
BU VAMPİRİ ÖLDÜRMEK İÇİN GEREKLİ OLANLARI YAPACAĞIM.
ÖNCE KALBİNE BİR KAZIK ÇAKMAK...
...SONRA BAŞI GÖVDEDEN AYIRMAK...
İKİ PARÇAYI DA AYRI AYRI YERLERE GÖMDÜM... BU İŞ DE BİTTİ.. ELVEDA ESMERALDA. ARTIK HÜR VE RAHATIM...

ESMERALDA ARTIK YOKTU... YILLARDIR PEŞİNDE KOŞTUĞU MUTLULUĞU BİR ÇEŞİT RAHATLIĞA DEĞİŞMİŞTİ... EVİNE DÖNDÜ. AMA GECE, YATAĞINDA RAHAT DEĞİLDİ.. RÜYALARLA BOĞUŞUYOR UYUYAMIYORDU... BİR ARA KAPININ AÇILDIĞINI İŞİTTİ...
KİM O ?... KİM VAR ORADA ?
NİYE CEVAP VERMİYORSUN ? KİMSİN ?...
HAYIR !......
RENALDO... YİNE SANA GELDİM.. SANA İHTİYACIM VAR... SENİ SEVİYORUM!...
RENALDO KANININ ÇEKİLDİĞİNİ HİSSETTİ.. İÇİ TİTRİYORDU... ESMERALDA'NIN BAŞSIZ GÖVDESİ ELLERİNİ ONA DOĞRU UZATMIŞTI.. KESİK BAŞI İSE YASTIĞIN ÜZERİNDE BÜYÜLÜ GÖZLERLE ONA BAKIYORDU. VE BÜYÜ BOZULMAMIŞTI...
GNNYAHHHH!
SENDEN HİÇ AYRILMIYACAĞIM SEVGİLİM EBEDİYEN SENİNİM BEN...
SEVGİLİ OKUYUCULAR, SEVMEK BÜYÜSÜ ÖYLESİNE GÜÇLÜDÜR Kİ... BİR KALBE ÇAKILAN BİR KAZIK BİLE ONU DEĞİŞTİREMEZ.. VE VİCDAN AZABI ÇOK DEFA DUYGUSUZ RAHATLIĞI SİLER SÜPÜRÜR... KORKARIM Kİ RENALDO GECELERİ, PARÇALADIĞI SEVGİLİSİYLE BERABER OLMAKTAN KURTULAMIYACAKTIR...

DİNLEYİN! DUYDUĞUNUZ BU SESLER ÇARESİZ KALMIŞ BİR ADAMIN SOLUYUŞLARIDIR. BU ADAM, JOE QUINDIR.. ADİ BİR SOKAK YANKESİCİSİ... DAHA DOĞRUSU BİR KAÇ DAKİKA ÖNCESİNE KADAR ÖYLEYDİ. AMA O ŞİMDİ BİR KATİLDİR.. EVET JOE BİRAZ ÖNCE BİR CİNAYET İŞLEDİ... BİR ADAM ÖLDÜRDÜ...
ZAMANIN DIŞINDA
HAY ALLAH KAHRETSİN. ADAM ÖLDÜ YAHU. OYSA BEN ÖLDÜRMEK İÇİN VURMAMIŞTIM... SADECE BAYILTMAK İSTEMİŞTİM.. CEPLERİNİ BOŞALTMAK İÇİN... YANİ İDAM SEHPASINI MI BOYLUYACAĞIZ ŞİMDİ... KAÇMALI.. HEMEN KAÇMALI.
HEY NE OLUYOR ORADA... NE YAPIYORSUNUZ ?...
YETİŞİN!.. ADAM ÖLDÜRÜYORLAR...! POLİİİS!..
Alex Toth

ORADA ÇABUK ÇIKMAZ SOKAĞA DOĞRU KAÇTI...
ÇIKMAZ SOKAK DAR VE KARANLIKTI.. FAKAT JOE İÇİN BAŞKA YOL DA YOKTU...
@ᴷ/ₓ#!!! BU DAR YOLDAN KAÇMALIYIM. AMA BU YOL YA BİR.....
...ÇIKMAZSA!..
KORKU VE HIRSIN TESİRİYLE TUĞLA VE BETON DUVARA SALDIRDI...
ALLAH KAHRET-SİN! BU PİS DU-VARLARIN YÜZÜN-DEN MAH-VOLACAĞIM!
BİRDENBİRE DUVARIN SERT SATHI SANKİ YUMRUK-LARININ ALTINDA ERİDİ VE KENDİNİ EMEN BİR BOŞLUĞUN İÇİNDE ERİDİĞİNİ HİSSETTİ...
NE... NE..? NEEEE ?..

KARANLIKLAR İÇİNDE JOE'NUN VÜCUDU SAVRULDU VE SERT YER TAHTALARI ÜSTÜNDE BULDU KENDİNİ...
WHUNK
BU DA NE ? NERDEYİM ?...
SENİ BURAYA BEN GETİRDİM!
BENİM İSMİM.... ISAIAH CURTİN!
FAKAT NEDİR BU OLANLAR ?
BİR AN KENDİNE GELDİ VE ÖNÜNDEKİ MANZARAYI ŞAŞKINLIKLA SEYRETTİ...
SUS! ÇOK AZ VAKİT VAR. BÜYÜK SİYAH KİTABIN SAYFALARINDAN İLHAM ALARAK SENİ BURAYA ÇEKTİM!
DÜNYALARIMIZ ARASINDA KARANLIKLAR TÜNELİNDE... SOKAK. BU GEÇİCİ BİR SİHİRDİ VE KAPI EBEDİYEN KAYBOLACAK!

DEVAMI VAR

ORMANIN LÂNETİ
AMOZON ORMANLARINDA YAŞAYAN CAVANTES YERLİLERİ TELAŞ İÇİNDEYDİLER.. BEYAZ ADAMLAR KURUTULMUŞ VE KÜÇÜLTÜLMÜŞ KAFATASLARINI ALIP SİHİRBAZLARINI DA YARALAYIP KAÇMIŞLARDI...
BEYAZ ADAMLAR BUNU ÖDEMELİ. SAVAŞÇILARIMIZI ORMANA SALIP ONLARI HEMEN YAKALAMALIYIZ.!
DUR.. ACELE ETME.! O BUNU İSTEMİYOR.!
ONLAR ORMANIN KANUNLARINA KARŞI GELDİLER. ONUN SÜKUNUNU BOZDULAR... ONLARA CEZALARINI... ORMANIN LÂNETİ VERECEKTİR.
LEO, SİHİRBAZI VURMAKLA PEK İYİ ETMEDİK. GALİBA.. CAVANTESLER BUNU CEZASIZ BIRAKMAZLAR.!
BU ORMAN DA BİR CEHENNEM SANKİ... BURADAN KURTULMAMIZ ALLAHA KALDI.. ARTIK.!
KESİN SESİNİZİ BE.!.. KADINLAR GİBİ KONUŞUYORSUNUZ. ELDE ETTİĞİNİZ KURU KAFALARA MÜZELERİN ÖDEYECEĞİ PARADAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYORUM BEN.!
@!✶✶!! HAY ALLAH KAHRETSİN BU SİNEKLER SANKİ YİYECEKLER İNSANI. BİR YANDAN DA BU SICAK... VAZGEÇELİM BU İŞTEN.
BENİ DUYUYOR MUSUN LEO ? VAZGEÇELİM BU İŞTEN... GERİ DÖNÜP ANLAŞALIM ONLARLA.!
BUDALA... KELLENİN BU TORBADAKİLER GİBİ KURUYUP UFALTILMASINI İSTİYORSAN HEMEN GERİ DÖN.
HEMEN DEFOL !.. GİT.!..
DONK!

AHHHHHH!!!
SARI YILAN!...
ZEHİRİ BİR DANAYI BİLE BEŞ DAKİKADA ÖTEKİ DÜNYAYA YOLLAR!
KÜT!
LEO!.. DUTCH!.. NE OLUR BİR ŞEYLER YAPIN KURTARIN BENİ..! BİR ÇARESİ VARDIR HERHALDE!
ELBETTE YAPILABİLECEK BİR ŞEY VAR DOSTUM...
...İŞTE ONU YAPIYORUM.
BOM!!
LEO! NE YAPTIN?
SİLÂH SESİ ORMANDA YANKILAR YAPTI.. KUŞLAR ÇIĞLIKLAR ATARAK UÇUŞTULAR... LEO HİÇ BİR ŞEY OLMAMIŞ GİBİ PALASI İLE KENDİNE YOL AÇARAK İLERLEMEYE BAŞLADI..
YERLİLER PEŞİMİZİ BIRAKTILAR GALİBA NE DERSİN?
BUNA FAZLA SEVİNME... ONLAR İŞLERİNİ BİLİRLER. BİZİ ORMANIN ÖLDÜRÜCÜ BELÂLARIYLA BAŞ BAŞA BIRAKTILAR.. KURTULMAK İÇİN ÇOK ÇABA SARFEDECEĞİZ!

MAYMUNLARIN ÇIĞLIKLARI ARASINDA BALTA GİRMEMİŞ ORMANLARDA GÜÇLÜKLE VE ADIM ADIM İLERLİYORLARDI...
NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ? SU ÇOK GENİŞ.!
PEK AKINTI YOK... YÜRÜYEREK GEÇEBİLİRİZ BELKİ...
ZANNETMEM. ORMAN HAKKINDAKİ SÖYLENTİLER BENİ DÜŞÜNDÜRÜYOR. AMA ÖNCE SEN DENE BAKALIM..!
BİRBİRİMİZE ASLA GÜVENMEDİK. DEĞİL Mİ DUTCH ?... BUNU ÖNCE...
...SEN DENEYECEKSİN.!
DUTCH SUYA DÜŞER DÜŞMEZ SULAR BİRDEN CANLANIVERDİ SANKİ... KORKUNÇ BİR KAYNAMA BAŞLADI...
EEE-AHHHHHH!!
HAH.! HAH.!. PİRANHA'LAR... ET YİYEN BALIKLAR... İNSANI DAKİKADA ETTEN TEMİZLER ELVEDA DUTCH.!.
YIRTICI VE YAMYAM PİRANHA SÜRÜSÜ BİR ANDA SULARI KANA BOYADILAR... VE KAYNAYAN SULARIN ARASINDAN BİR İSKELET ELİ FIRLADI...
TEŞEKKÜR EDERİM DUTCH... BEN KARŞIYA GEÇENE KADAR ONLARI MEŞGUL ET...!

KORKU

KARAOĞLAN

DÜNYANIN
EN HEYECANLI
RESİMLİ ROMANIDIR!

KORKU Pazartesi günleri çıkar heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni:Mehmet Kemal Benli. Ressam:Sedat.Kapak ve iç filimler:Fotografik F. Baskı:Duran Ofset Matbaası.Ciltleme:Fazilet Mücellit Adres:Caaloğlu Saadet İşhanı Kat 5. Telefon: 27 3o o7